FOOT-BALL

Drepturile „Universităţii" stau în istoria ei

Un trecut îndelungat de glorie şi luptă românească nu trebue nesocotit pentru o clipă de slăbiciune

de PETRE STEINBACH

Iată în esenţă destinul şi titlul Universităţii din Cluj.

In lupta sportivă românească, gruparea universitară are o contribuţie imensă, care-i dă drepturi ce nu pot fi nesocotite.

E deajuns să cunoşti istoria acestui club pentru a conchide că nu e cu putinţă ca Universitatea să fie lăsată să plece din rândurile dintâi ale sportului românesc.

Cel mai vechi club românesc s'a născut în mijlocul luptei de afirmare românească şi a fost dăruit total ei.

Infiinţarea lui se înapoiază departe, în 1908, la Budapesta, pentrucă gruparea clujeană de azi a luat fiinţă ca secţia de football a Cercului Studenţesc Petru Maior, formaţia de luptă românească, în care erau strânşi cei mai mari luptători naţionalişti ai Ardealului.

După Unire, secţia de football şi-a mutat sediul la Cluj, devenind Societatea Sportivă a Universităţii din Cluj.

Noua grupare universitară a rămas însă acelaşi bastion al românismului, păstrând acelaşi ţel, pentru care a fost creată şi pentru care putea să lupte pentrucă îl avea în sufletul său.

In lupta aceasta de afirmare a elementului românesc, ideea luminoasă aruncată cu hotărîre în nebuloasa unor vremi de nesiguranţă şi început, Universitatea a devenit temeinicul „U" — iniţială simbol — şi a început să fie „domn".

Concurenţa grupărilor minoritare, ajutată de imposibilităţi iredentiste de adaptare la întregirea României, a fost învinsă şi a dus la înfiinţarea unui alt club românesc, care s'a intitulat simbolic, VICTORIA.

E o epocă de glorie aceasta, de glorie şi magnifică afirmare românească, într'un domeniu, în care supremaţia minoritară era indiscutabilă.

In 1924, 1925, 1926, Universitatea câştigă campionatul Clujului, olimpică victorie a tricolorului românesc asupra footballului minoritar, ce stăruia încă provocator.

Era o echipă de elită, în care activau nu mai puţin de patru doctori, căci iată formaţia acestor zile de triumf românesc: dr. Lazăr, dr. Hirsch, Turlea; Raţiu, dr. Haţiegan, dr. Huza; Giurgiu, Guga, Giurgiu II, Bonciucat, Grant.

Jucători mari ca Guga, dr. Lazăr, cari isbuteau să întrerupă blocul compact al Kinezului de la Timişoara, în echipa naţională a României.

Dar Universitatea din Cluj nu a înţeles să-şi limiteze lupta şi scopul său numai pe tărîmul unui naţionalism intransigent, ci a căutat să dea forţă acestei lupte, nu numai creiând valori technice, ci şi valori intelectuale.

Universitatea a dat posibilitate de învăţătură la atâţi studenţi săraci, cari în modul acesta şi-au putut folosi cinstit, patriotic, tot talentul de a fi footballişti.

Jucători de football, studenţi merituoşi, aceşti atleţi crescuţi în spiritul naţional, terminau universitatea şi se răspândeau în toate colţurile ţării, ducând cu ei ideea întărită atâta vreme a sportului cinstit pus în slujba neamului.

In ultima vreme, Universitatea a pierdut din jucătorii ei mari şi a scăzut ca valoare technică dar a rămas aceeaşi familie în care idealismul şi elanul au fost tot timpul intacte.

Echipa clujeană nu mai avea nume mari în formaţia sa, în locul vechilor internaţionali apăreau pe teren adolescenţi, firavi uneori, dar victoriile cele mai nebănuite erau câştigate cu cea mai mare uşurinţă şi adversari celebri trebuiau să se închine în faţa acestei tinereţi, care nu era technică dar avea suflet.

La Cluj, se lupta pe teren cu entusiasm, cu un elan întins cât toată generozitatea studenţească, cu o voinţă de luptă cum nicăeri nu se mai întâlnea.

Pentrucă un match de football la Cluj, nu era o întrecere sportivă, ci în primul rând un act de conştiinţă.

Aşa a înţeles să facă sport Universitatea din Cluj, care, înainte de a fi club de football, a vrut să fie ctitorie a gândului românesc!

A pierdut un moment lupta pentrucă a avut o clipă de slăbiciune. Dar pentru aceasta, trebue pedepsită cu retrogradarea?

In nordul ţării, unde Universitatea avea un trecut de victorie românească, ea trebue să trăiască mai departe pentru respectul şi forţa ideii naţionale.

Dacă în divizia naţională A, gruparea a întâmpinat greutăţi materiale, cari au învins-o, în orizontul strâmt şi anonim al competiţiei secunde, ea s'ar pierde în acest anonimat şi acţiunea ei s'ar nărui.

Membrii comitetului federal sunt în primul rând români şi cred ei că, pentru respectarea unor articole de regulament, e bine să se prăbuşească un trecut de luptă românească, o nevoe actuală a unei prezenţe româneşti şi un viitor, care ar putea să fie frumos?

Judecata lor dela 30 Iulie va însemna în orice caz o statuare de mentalitate.

Un caz senzaţional

Gruparea minoritară Phoenix

încearcă distrugerea unui jucător român

Arătăm cititorilor noştri un caz ca multe altele, din care se poate vedea tratamentul la care sunt supuşi jucătorii români de echipele minoritare din Ardeal.

Şi din simplă întâmplare— ce credeţi? — este vorba aci tot de vestita grupare Phoenix dela Baia Mare.

Iată despre ce este vorba:

Gruparea Phoenix a angajat anul trecut de la Timişoara pe jucătorul Ivănescu. Acesta a fost întrebuinţat în două jocuri oficiale pentru a fi legat de grupare şi apoi lăsat pe tuşe, iar în locul lui a fost introdus minoritarul Stetz.

Ce se întâmplă însă?

Tânărul Ivănescu vrea să urmeze Academia comercială la Bucureşti. Şi cum e băiat sărac şi bun jucător de football, ar putea găsi uşor un angajament la o grupare care să-i asigure întreţinerea în timpul studiilor. Dar gruparea Phoenix nu vrea să-i dea deslegarea decât în schimbul sumei de lei 24.000. Or cum Ivănescu nu este încă un jucător cu renume, grupările nu vor să dea o sumă atât de mare pentru el.

Iar jucătorul nu poate să-şi plătească singur deslegarea. Aşa că Ivănescu este condamnat la inactivitate forţată şi, mai ales, este pus în situaţia de a nu-şi putea agonisi existenţa.

Am stat de vorbă cu el azi şi ne-a mărturisit că se află de 10 zile în capitală pentru a trata cu delegatul grupării şi a-şi aranja situaţia. In acest timp şi-a cheltuit toate economiile, dar delegatul grupării îl poartă zilnic pe drumuri, fără să-i dea nici un rezultat.

Nu crede gruparea Phoenix că a arătat destul, sentimentele cari o conduc şi că a înfruntat destul tendinţele românilor?

GARDAN

suprimă durerile!

50 DRAG. »Bayer«

BAYER

E UN PRODUS - »Bayer«

18.000 spectatori plătitori şi 810.000 lei încasări (!),

la matchul Ferencvaros-Ripensia

Matchul Ferencvaros--Ripensia, pe lângă epilog, s'a mai soldat şi cu o reţetă neaşteptată.

Intr'adevăr, la această partidă, au asistat 18 mii de spectatori plătitori, înregistrându-se încasări de 27.000 pengö, adică cca 810.000 lei.

Cota cuvenită Ripensiei a fost 8.000 pengö (aprox. 250.000 lei).

De remarcat că, este cea mai mare reţetă înregistrată până acum la Budapesta, în Cupa Europei Centrale 1938.

Şi încasările de 810 mii lei, s'au făcut într'un match în care juca o echipă românească.

Ceeace înseamnă că atrage public.

Venus jun. Voineşti-As. Sportivă Tătărani 6-1 (1-0)

Voineşti. — Pe stadionul comunei Priboiu din jud. Prahova, s'a disputat un match de football între echipa Venus (juniori) din Voineşti şi Asociaţia sportivă Tătărani, în faţa a 800 spectatori.

Cu cel puţin două clase mai superiori, juniorii Venusului au surclasat A. Sp. Tătărani, cu 6—1, după ce în prima parte a jocului, aceştia rezistaseră eroic, fiind conduşi la pauză cu numai 1—0.

Goalurile au fost marcate de Culiţă (2), Jean (2), Muşat (2) pentru Venus, iar pentru A. S. T. a marcat din penalty, căpitanul echipei.

Interesant e, că la sfârşitul celor 90 minute reglementare, scorul era 5—0 pentru Venus şi la insistenţele învinşilor, întâlnirea a fost prelungită cu 15 minute, în care ambele echipe au mai marcat câte un punct.

Grupările din Divizia naţională A vor adresa federaţiei un memoriu...

...pentru menţinerea Universităţii şi a Unirii Tricolor

Grupările româneşti din prima divizie naţională, nu vor să accepte retrogradarea celor două cluburi româneşti.

Atât Unirea Tricolor cât şi Universitatea, au state de serviciu prea mari şi lupta lor pentru naţionalizarea mişcării sportive nu trebue răsplătită prin retrogradarea celor două echipe.

UN MEMORIU LA F. R. F. A.

Zilele acestea, grupările româneşti vor semna un memoriu adresat preşedintelui F. R. F. A., prin care se cere păstrarea în divizia naţională A, a celor două grupări.

Actul cluburilor româneşti nu are nevoe de nici un comentariu.

El arată evident că marile noastre grupări au înţeles lupta, care se dă azi în sport şi vor să sprijine cu toată puterea, cele două grupări, ce au dus o luptă uriaşe pentru promovarea ideilor naţionale în sport.

Alături de noi, cari vom susţine până la capăt încercarea lor, vor fi toţi românii şi credem că F. R. F. A. va accepta punctul de vedere al marilor grupări.